

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. سلام و عرض ادب و تبریک عید سعید غدیر ☐. من مرد خانواده ام با حدود ۳۵ سال سن و وضعیت اقتصادی خانواده بگونه ایست که برای خرجی یکبار مسافرت در سال مثلاً به مشهد مقدس حتماً قرض و وام ضروری است. یعنی اگر قشر متوسط جامعه را ۵ قسمت کنیم ما در یک پنجم پایین هستیم برای برقراری تعادل دخل و خرج، هر کسی از عموم اهل جامعه به صورت یقینی می‌گوید شغل و درآمد دوم برای من لازم و قطعی است. اما من دچار رکود روحی شده ام و طبق شناخت خودم از خودم می‌دانم به غیر از مطالعه نظام مند و رشد و ارتقای علمی (منظورم تحصیلات حوزوی یا دانشگاهی) این افسردگی از بین نمی‌رود. چون این حالت حتی سر کار و مشغله نیز من را رها نمی‌کند. حالا سوال این است وظیفه من یعنی وظیفه ای که خداوند از بنده اش در این مواقع انتظار دارد چیست؟ آیا بروم سراغ شغل دوم که برای من می‌شود کار در اسنپ یا کار فست فود ها و رستوران ها در شیفت عصر تا نیمه شب؟ یا اینکه بروم سراغ تحصیل مثلاً در حوزه علمیه یا دانشگاه، به این امید که ان شاء الله علاوه بر طلب علم، خدا در رزق و روزی ما وسعتی قرار دهد چون در احادیث هست که خدا روزی اهل علم را تضمین کرده است. استاد عزیز بجز پاسخ سوال بالا لطفاً بفرمائید در دوراهی ها چگونه از سردرگمی در آییم وقتی ظاهراً از مشورت و توسل جواب نمی‌گیریم. ببخشید که متن طولانی شد. با تشکر فراوان.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این خوب است که روحیه مطالعه بخصوص در امور معرفتی و معنوی را محفوظ نگه دارید و در دل همین روحیه در صورتی که فعالیت اقتصادی به صورتی پیش بیاید که این روحیه محفوظ بماند، جا دارد. و در این موارد یعنی در دو راهی‌ها می‌توانید افرادی را مدّ نظر قرار دهید که از جهاتی به شخصیت شما نزدیک‌اند. موفق باشید